

РЕШЕНИЕ

№ 34808

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8483** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26, ал. 11 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. Делото е образувано по жалба от А. Б. (А. В.), гражданин на Република Турция, [дата на раждане] в [населено място], Р. Турция, чрез адв. Н. А. Р. срещу заповед № 513з-8622/17.07.2025г. изд. от Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която на жалбоподателя е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Република България по заявление с вх. № 102959/14.07.2025г. на основание чл. 26 ал.1 във вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

В жалбата се сочи, че процесната заповед е незаконосъобразна, като противоречи на материалния закон и е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че оспорващият е подал искане за предоставяне на право на продължително пребиваване, като член на семейство на чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване в Република България, съгл. получено разрешение по заявление с вх. № 300152/12.03.2025г. за събиране на семейството по чл.12 от ППЗЧРБ от съпруга ѝ В. Б.. Твърди се, че констатацията, залегнала в основата на обжалвания отказ - направена без да се извърши преценка на индивидуалното положение на заявителя и като не е изяснил правилно фактическата обстановка, респективно не е извел правилни изводи. Причината наемодателя г-н Г. да се намира рядко на територията на етажната собственост е именно, че отдал под наем недвижимия имот на г-н В. Б., а жалбоподателят не е намерен на адреса тъй като е била в очакване на получаване на разрешение за право на продължително пребиваване, след което да посети Република България с цел установяване. Моли обжалваната заповед да бъде отменена.

Претендира присъждане на направените разноси, съгласно представен списък.

По време на проведеното по делото открито заседание, жалбоподателят не се явява лично. Депозирана е молба делото да се гледа по същество в отсъствие на адвоката. Не се претендира присъждане на адвокатско възнаграждение. Претендират се направените по делото разноси.

Ответната страна изпраща административната преписка по издаване на оспорвания отказ. В съдебно заседание представляван от юрисконсулт С. оспорва жалбата. В писмени бележки по делото изразява становище за неоснователност на жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорвания акт. Посочва, че в акта на Началник отдел "Миграция" – СДВР са обсъдени всички доводи, касаещи основанията за отказа за издаване на исканото разрешение. Счита, че отказът е постановен от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, при спазване стриктно на материално-правните разпоредби, както и че не са допуснати процесуални нарушения. Излага съображения, че е извършена проверка и в системата за граничен контрол, от която е установено, че А. Б. е влязла на територията на страната на 13.07.2025г. през ГКПП Капитан А. и на 14.07.2025г. е напуснала страната отново, като няма други регистрирани влизания и излизания от страната. Твърди, че органът е положил всички усилия да изясни фактическата обстановка по случая, като е извършил проверка на посочения в заявлението адрес, като на място е проведен разговор със съсед от сградата, която е заявила, че никога не е виждала чуждата гражданка на адреса и засича рядко собственика на жилището, с домоуправителя на входа и от служителката, която отговаря за пропускателния режим на сградата, която потвърждава същите обстоятелства. При тези обстоятелства за административния орган няма друга правна възможност, освен да постанови отказ от предоставяне на постоянно пребиваване. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Прави възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 14.07.2025 г. А. Б.- гражданин на Република Турция, [дата на раждане] в [населено място], Р. Турция., е подала до Директора на МВР - С., заявление с рег. № 102959, за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ, като член на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец, получил международна закрила. Съгласно тази разпоредба, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са членове на семейството на чужденец, с предоставено убежище или международна закрила - когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.

Към заявлението видно от преписката са приложени: копие на страница със снимка на личен паспорт на молителя, валиден до 04.02.2031г.; копие на визов стикер тип „D“ с № BGR007375899, издаден на 26.06.2025г. в [населено място] и валиден до 26.12.2025г.; копие от разрешение за пребиваване № RA 0630635 на съпруга на молителя В. Б. с валидност до 21.02.2026г. ; преведено свидетелство за съдимост с № 0000-2025-[ЕГН] от 11.02.2025г.; Декларация с нотариална заверка на подписите от Б. Х. Г. , че предоставя адрес на пребиваване на лицето А. Б. в собственият му имот с адрес по документ за собственост: Апартамент № 3 с адрес: [населено място],[жк], [улица], вх. „В“, ет.1 партер, банкова сметка в З. Б.- С.; полица за медицинска застраховка валидна до 13.07.2026 г., съобщение от МВР – СДВР- Отдел Миграция до В. Б. съпруг на молителя, че във връзка с негово заявление за получаване на продължително

пребиваване с цел събиране на семейството, отдел „Миграция“ СДВР дава положително становище относно членове на неговото семейство е именно: А. Б. и същата има право до получи виза по чл. 15 ал.1, във вр. с чл. 24 ал.1 т.13 ЗЧРБ; Становище от СДВР- Отдел „Миграция“ относно взето положително решение за събиране на семейството по чл.12 от ППЗЧРБ, след извършена съгласувателна процедура с ДАНС и Д., от които са получени положителни становища и след като не са установени факти и обстоятелства по чл.26 ал.4 от ЗЧРБ и др.

Относно достоверността на адреса, на който е заявен, че живее, а именно [населено място],[жк],[улица], вх. „В“, ет.1 партер е извършена проверка от служители на отдел „Миграция“ - СДВР. Констатациите от проверката са отразени в Докладна записка рег. № 513р-74776 от 15.07.2025г. (л.17), според която на място на адреса, на датата 15.07.2025г. в деня на посещения, не е установен търсеният чужд гражданин А. Б. (А. В., но е проведен разговор със съсед от апартамент 5, г-жа Т. Д., която е заявила, че никога не е виждала търсената чужда гражданка на адреса но познава собственика, който засича рядко. По телефон е проведен разговор с г-н Б. П. – домоуправител, който заявява, че не познава чуждата гражданка и че познава само собственикът на жилището, както и че по негови данни в апартамента в момента не живее никой. Преведен е разговор и с г-жа Р. – пропускателен режим, която показала, че в апартамент 3, фигурира само г-н Г. и не ѝ е известно търсената чужденка да живее на адреса. Въз основа на докладната записка е изготвено Становище рег. № 513з-75454 от 16.07.2025г. (л.16) до началника на отдел Миграция СДВР, в което е посочено, че при проверка достоверността на заявения адрес е извършена проверка, посочени са взетите данни от лицата при проверката. Това, че не живее на адреса е прието за показателно, че предоставените данни за предоставяне на продължително пребиваване в България са неверни, поради което е предложено да бъде издадена заповед за отказ по заявлението.

На 17.07.2025 г. от ответника е издаден оспореният по делото отказ – Заповед рег. № 513з-8622, по подаденото заявление с вх. № 102959/14.07.2025г. на основание чл. 26 ал.1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, за който е изготвено съобщение до молителя рег. № 513000-52096 от 18.07.2025 г. В приложена от ответника по делото, докладна записка № 513р-76502/21.07.2025г. изготвена от Мл. ПИ в група „А.“ на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ - СДВР (л.11) се посочва, че от извършена проверка във връзка с връчване на горното съобщение е посочено, че на адреса не е установен никой. При проведен телефонен разговор с г-н Б. Х. Г. – собственик и наемодател на апартамента, същият е заявил, че търсеният чужд гражданин е негов наемател и живее на адреса. Обстоятелството, че А. Б. живее под наем на адреса е потвърдено и от разговор с охраната на сградата г-н Б. К., който потвърждава, че турският гражданин живее под наем на адреса. Съобщение с рег. № 513000-52096 от 18.07.2025 г. е залепено на входната врата на адреса по реда на чл. 18а, ал.9 от АПК видно от Уведомление рег. № 513000-52096/18.07.2025г.

Административен Съд С. – град, I отделение, 87-ти състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Отказът за издаване на разрешение за пребиваване подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 26, ал. 12 ЗЧРБ. Жалбоподателят е адресат на обективизираното в заповедта властническо волеизявление, засягащо неблагоприятно правната му сфера, поради което има правен интерес от нейното оспорване. Спазен е срокът по чл.149, ал. 1 АПК. С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да издаде оспорения отказ, Началникът на отдел "Миграция" – СДВР е приел, че са налице предпоставките по чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ. По силата на тази

разпоредба, се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато той е декларирал неверни данни.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец с предоставено убежище или международна закрила – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.

Оспорената Заповед № 513з-8622 от 17.07.2025 г. на Началник отдел "Миграция" – СДВР е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ, видно от описаните приложени заповеди №513з-2396/24.04.2021г.(л.55), Заповед №513з-5977/19.05.2025г. и Удостоверение от МВР- СДВР №513р-25253/10.03.2025г. Оспореният акт е издаден в предвидената от закона форма и съдържа мотиви за издаването му. Административният орган се е позовал на извършените проверки, осъществени от служители на отдел "Миграция" – СДВР на посоченият от лицето адрес, където живее, при които е констатирано, че не се намира там и не живее там. Посоченото обстоятелство е прието като деклариране на неверни данни, и е прието за основание да се откаже издаването на разрешение за продължително пребиваване на осн. чл. 26, ал.1 вр. чл. 10, ал.1, т. 23 от ЗЧРБ.

Анализът на събраните доказателства, извършен от настоящия съдебен състав в съвкупност и пълнота, не дава възможност да се направят изводи в подкрепа на мотивите, изложено от административния орган. В декларация от 05.03.2025г. с нотариална заверка на подписите собственикът на имота Б. Х. Г. потвърждава, че предоставя адрес на пребиваване в собствения си имот апартамент № 3 с адреса: гр. С.,[жк], [улица], вх. „В“, ет.1 на молителя. При проверката направена с оглед връчване на съобщението за отказ на жалбоподателя на адреса: гр. С.,[жк], [улица], вх. „В“, ет.1 и отразеното в докладна записка от 21.07.2025г. собственикът на апартамента е потърсен на посочен от него телефон и той отново е потвърдил, че търсеният гражданин е негов наемател и живее на адреса. Охраната на сградата отново е потвърдила, че турският гражданин живее на адреса. Заявеното от съседа г-жа Т. Д., че никога не е виждала търсения чужд гражданин и че на адреса живее собственика на апартамента, който засичала рядко и твърденията на домоуправителя, че познава собственика и че по негови данни в апартамента не живее никой, не могат да се кредитират като достоверни, тъй като възпроизвеждат факти, които са посочени от трети лица и вероятността за тяхната актуалност не е изследвана. При възникнали съмнения органите по контрол на чужденците са могли да направят допълнителни проверки - да се свържат със собственика на имота, при условия че са разполагали с негов телефон представен в декларация по преписката, да го посетят лично по друго време, когато са там обитаващите апартамента и пр., както са извършили органите на СДВР – отдел Миграция при връчване на съобщението за отказа на дата 19.07.2025г. В тази връзка съдът намира, че относими към спора са сведенията дадени от собственика на предоставения имот Б. Х. Г., събрани и описани в докладна записка рег. № 513з-76502 от 21.07.2025г. и че показанията са логични, последователни, съответстващи на другите събрани данни по делото и лишени от елементи на заинтересованост, поради което следва да бъдат кредитирани.

В допълнение, от данните по делото се установява, че жалбоподателят има издадена виза за дългосрочно пребиваване, в производството за издаване на която също е необходимо да се представят доказателства за наличие на осигурено жилище и такава преценка относно молителя е правена вече. В случая молителят кандидатства за получаване на право на продължително пребиваване и не е задължен да живее постоянно или за определен срок на адреса, където ѝ е

осигурено жилището, ето защо съдът взема предвид и обясненията на жалбоподателя в жалбата, че чуждият гражданин не е била намерена на адреса, тъй като е била в очакване на получаване на разрешение за право на продължително пребиваване, след което да посети Република България с цел установяване, а имота се ползва за жилищни нужди при престоя ѝ в Република България.

С оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че А. Б. не е декларирала неверни данни, като не е намерена на декларираният от нея адрес, поради което направеният от административния орган извод за наличие на основание по чл. 10, ал.1, т.23 ЗЧРБ е неправилен и необоснован и съответно незаконосъобразен.

По изложените съображения, административният акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен. Предвид естеството на акта, съдът не може да реши спора по същество, поради което, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката да се върне на Началник отдел "Миграция" – СДВР, за ново разглеждане на подаденото заявление с вх. № 102959/14.07.2025г. от А. Б., гражданин на Република Турция, относно предоставяне право на продължително пребиваване в Р България. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

По отношение на направените разноси, предвид факта, че оспорвания, чрез процесуалния си представител е поискал присъждането на такива, съдът дължи присъждането на заплатената от него държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Б., гражданин на Р. Турция, [дата на раждане] в [населено място] заповед № 513з-8622/17.07.2025г. изд. от Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която на жалбоподателя е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Р България по заявление с вх. № 102959/14.07.2025г. на основание чл. 26 ал.1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на, А. Б. (А. В.), гражданин на Р. Турция, [дата на раждане] в [населено място], разноси в размер на 10 (десет) лева.

ИЗПРАЩА копие от делото, като преписка на Началник отдел "Миграция" – СДВР, за ново разглеждане на подаденото с вх. № 102959/14.07.2025г. от А. Б., гражданин на Р. Турция, [дата на раждане] в [населено място], заявление за предоставяне право на продължително пребиваване в Р България, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: